

muturra kiskalita
 dardar eltzeari
 eragiñik, eltzea
 baitzuben irauli;
 eta saldaz berriro
 errerikan bera,
 zan itzul karrañika
 kanpora atera.

.

Tontoa asko aldiz
 du abillak galtzen,
 dalako bere esan
 paltsotara jartzen;
 ala, tontoak begik
 bialtu argitu,
 ez dedin chakurraren
 gaiean arkitu.

AZERIYA ETA OLLOAK.

Olloaren echera
 bere pikardiyan,
 joanikan azeriya
 gabaren erdiyan,
 danba danba atea
 kolpatzen asi zan,
 ollo lotan zeudenak
 esna erain zitzan;
 eta leiora joanik
 bat lo etzegona,
 otsegin zion—¿nor da
 atean dagona?

—ni naiz,—eranzun zion
 boza mudatu ta,
 mugi zaitezte azkar
 echeak su du ta:
 ate zulotik dira
 nabaitutzen garrak,
 denok sarri zerate
 kiskali bearrak;
 eta ura aitzeaz
 ollo leiokoak,
 jaiki erain zituben
 beste lotakoak;
 eta izuz utzirik
 lo toki berenak,
 zebiltzala muturrak
 autsi naian denak,
 ollarrak bati esan
 zion: —¿nor da bian?
 —azeri bat, eranzun
 zion, da atian
 —orduban esan zaizu
 azeri jaunari,
 ez dedilla alperrik
 ate joka ari;
 olloak aspaldiyan
 denak lo daudela,
 eta ni ere ayen
 gisan lo nagola;—
 eta ura esaten
 aiturik betikan,
 su kontubak laja ta
 gorde zan andikan.

.

Onek erakusten du
 kolpezko izuba,
 ageri dan bezela
 dala chit pisuba;
 bañan ura pasa ta

gogor bada jartzen,
ark diola izuba
besteari sartzen.

ASTOA.

Onek etzubelarik
nekezkoa lana,
guchi zioten ere
ematen zer jana;
eta ala zalako
gose samar bizi,
bein zuben egin bere
echetik igasi.
Serbitzen jarririkan
chit urruti andik,
an zituben billatu
mudantza chit aundik;
zer jana nai ainbeste
izaten baitzuben,
bañan nekea ere
neurri artan zuben;
egun guziyan etzan
lanetik gelditzen,
egur karreo zuten
beti erabiltzen;
ezpazan pizkor asten
esatean arre,
nagusiya jaikitzen
zitzayon asarre;
eta ala, pausoa
laburtzen bazuben,